

ת"פ 2270/12 - מדינת ישראל נגד ע. ז

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 12-05-2270 מדינת ישראל נ' ז
בפני כב' השופטת חנה מרום לומפ
המואשימה מדינת ישראל
נגד ע. ז
הנאשם

זכור דין

רקע

1. הנאשם הורשע על פי הודהתו לאחר שמייעת ראיות, בעבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש מיום 21.12.11, בכר שבבקבות ויכוח דחף הנאשם את אשתו (כiom גירושו), תפס אותה בשתי ידייו, חנק אותה וזרק אותה על הרצפה. כתוצאה מהתלוננת בצווארה וונגרמו לה שפשופים והמטומות על זרועותיה ורגישות בגבה. עוד הורשע הנאשם בכר שבמועד שאיןנו ידוע, כ-3 חודשים לפני דצמבר 2011 אימם הנאשם על המתלוננת כיירוג אותה ואף אחד לא ישמע זאת.

2. לבקשת בא כח הנאשם ומאחר שהמואשימה לא התנגדה לכך, נשלח הנאשם לקבלת תסקير בעניינו למרות שהמואשימה הדגישה כי עמדתה העונשיות היא למאסר ממושך.

תסקיר שירות המבחן

3. מתסקיר שירות המבחן מיום 22.5.14 עולה כי הנאשם בן 33, גרווש, העובד כסדרן סחורה במרכז ומתגורר עם הוריו בעיר העתיקה בירושלים. הנאשם הוא בן למשפחה בת 12 ילדים, הוא הבן השביעי בסדר הלידה, אביו בעל מיכולת ואמו עקרת בית, ומדובר במשפחה המנהלת אורח חיים נורמלי. הנאשם השלים 10 שנים לימוד ולאחר מכן עבד עם אביו בחנות המכולת ובהמשך עבד בירושלים כಚיר ומצה 10 שנים עובד בחברת 'סופר דיל' כסדרן במכולת. כיום הנאשם מאורס מצה מספר חדשים, הוא מתאר יחסים טובים וקרוביים ביןו לבין ארכוסתו.

4. מהתסקיר עולה כי הנאשם היה נשוי למתלוננת במשך חדש וחצי והנאשם הסביר בעמ' 2 פסקה 3 את הנسبות שהובילו לירושין, וזאת בשל המתח בין לבון המתלוננת. הנאשם טען כי לא נהג כלפי בעליהם, פרטaira או שבעתיו הורשע, ובקבות אירוע זה ותלוננתה של המתלוננת הוא החליט לגרשה. הנאשם לא לקח אחריות למשען והפיל את האחריות לairoע על המתלוננת, אף טען כי היה בדתה את הדברים וכי אביה הדיח אותה להתלונן תלונת שווה, ואף טען כי בני משפחתה ציפו מסמכים רפואיים על מנת לסבכו בעבירות בהן הורשע. מאז האירוע לא היה

עמוד 1

בינהם שום קשר למעט מפגשים במסגרת הדיונים בבית המשפט ובבית המשפט למשפחה. קצינת המבחן צינה כי ניסיונותיה לשוחח עם המתלוונת לא צלחו.

5. נוכח הקושי של הנאשם בנטילת אחריות לביצוע העבירות, שלילת שימוש באלים פיזית כלפי המתלוונת או איום על חייה, ומאחר שהנายน השליך את האחריות לחסרים העכורים ביניהם וכן לעבירות, על המתלוונת ובני משפחתה, ובהיעדר יכולת לפגש את המתלוונת, קצינת המבחן התקשתה לעמוד על מניעו של הנאשם ולא באה בהמלצת טיפולית בעניינו.

טענות הצדדים

6. בא כח המאשימה עתר בשל איורע התקיפה שגרמה חבלה, למתחם עונש הולם שבין מאסר קצר ועד ל-18 חודשים מאסר וצין כי האירע הוא במידה חריפה ביןונית כאשר הערך החברתי המוגן במקרה זה הוא הצורך להגן על האישה בביתה מבצרה. בא כח המאשימה הדגישה כי הנאשם לא לקח אחריות למשעיו, הוא גרם לחבלות רבות למתלוונת והפנה לגרזר דין בו הוטל על הנאשם עונש מאסר ממש באירוע אלימים אף שלא נגרמו חבלות. יחד עם זאת, נוכח עברו הנקי של הנאשם, העבודה שהנายน יצד' 81' ולא עבר פלילי, עתר בא כח המאשימה לעונש של 8 חודשים מאסר ומאסר מותנה.

7. באת כח הנאשם ביקשה מבית המשפט להסתפק במאסר מותנה וכנס והתחייבות, וזאת נוכח העובדה שהנายน זוכה מהעבירה של תקיפה הגורמת חבלה ונוכח הסטיות בגרסאותיה של המתלוונת ולמעשה במהלך הטעון לעונש טענה באת כח הנאשם נגד הכרעת הדין עד אשר בית המשפט הפסיק זאת.

8. באת כח הנאשם הדגישה את עברו הנקי של הנאשם, את העובדה שם התגרשו מיד בסמוך לאיורע, וכך אין חשש כי הנאשם יפגע במתלוונת שנייה. עוד ביקשה להתחשב בחילוף הזמן ממועד ביצוע העבירה וכי הנאשם מאורס ועוד למתן גזר דין ינשא וברצונו לפתח דף חדש. עוד מסרה בא כח הנאשם כי הנאשם עובד במקום קבוע מסודר מזה 10 שנים ומנוהל אורח חיים נורמלי ולא נקלע לאיורע אלימים.

9. הנאשם בדברו האחרון מסר כי אין לו מה להוסיף על דבריו באת כחו ובקיש לדוחות את מתן גזר דין עד לאחר הרמדאן ולאחר חתונתו שהתקיימה ביום 23.6.14.

מתחם העונש ההולם

10. המחוקק ראה את עבירות האלים במשפחה בחומרה יתרה וקבע כפל עונש בשל נסיבה זו, והציב לצד עבירה לפי סעיף 382(ג) עונש מקסימלי של 6 שנות מאסר. אשר למדיוניות העונשה הנהוגת הציגו ב"כ הצדדים עונשה של בין מאסר מותנה עד למספר חודשים מאסר

כאשר כל מקרה שונה מחבירו וקשה לגרזר גזירה שווה בין הצדדים.

11. אשר לנسبות מקרה זה, מדובר באירוע שהתרחש בשעת לילה מאוחרת, הנאשם תקף את המטלוננט בעקבות יוכח של מה בכר. הוא דחף אותה, תפס אותה בידו ובמהמשך חנק אותה עד שנפלה על הרצפה. האירוע הופסק לאחר שהמטלוננט הצלחה לחמוק ממנו, נעלמה את עצמה בשירותים והזעיקה את אביה מירושלים שגיא ל*** בשעת לילה מאוחרת זו. כתוצאה מהאירוע נגרמו למטלוננט חבלות על צואරה וידיה והוא נזקקה לטיפול רפואי, אך שבנסיבות אלה מתחם העונש ההולם הוא בין מספר חדשני מס'ר שיכל שירותו בעבודות שירות ועד ל-18 חודשים מסר.

12. אשר לעבירות האiomים, מדובר באירוע לפגיעה בחיה של המטלוננט אשר גרם לה לחשש ממשי, ולכן בנسبות אלה מתחם העונש ההולם הוא בין מסר על תנאי לצדו של"צ נרחב ועד ל-6 חודשים מסר.

העונש המתאים

13. מאחר שמדובר בשני אירועים שהתרחשו באותו חודשים ספורים בין הנאשם למטלוננט החלטי לגזר על הנאשם עונש כולל בהתאם לסעיף 40(ג)(ב) לחוק העונשין התשל"ז 1977.

14. בתי המשפט מצוים להילחם בתופעת האלימות במשפחה ולישם מדיניות ענישה מחמירה. הלכה זו שבה ונקבעה בע"פ 6758/07 פלוני נ' 19/04/12 מיום 9192/11, מפי כב' השופט ג'וברן אשר שב וציטט את האמור בע"פ מדינת ישראל (פורסם 07/10/11)

"**מעשי אלימות בתחום המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתחום משפחה ישרו יחס אבהה, הרמונייה, וכבוד הדדי. הפרתת של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בנגד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פעמי הכוחות גם גדולים כshedover באלימות כלפי קתינים או כלפי בת זוג... נפיצותן של עבירות אלה, והצורך להגן על קורבנות האלימות שהם על פי רוב חסרי ישע, תורמים אף הם להחמרה הנדרשת בענישה בעבירות אלה."**

15. במקרה שבפני, הנאשם נהג באלימות כלפי המטלוננט בשני מועדים שונים, בפעם הראשונה נהג באלימות מילולית ובמהמשך מים את האיים ותקף את המטלוננט תוך שהוא גורם לה חבלות. הנאשם לא היסס ללחנק את המטלוננט, חניקה שף הותירה סימנים על צוארها. שירות המבחן לא בא בהמלצה בעניינו של הנאשם והוא כעת נושא בשנית, ולמעשה לא טיפול בבעיית האלימות העולה מעמשו. מכאן שלא ברור מה מידת המסתכנות הנלמדת ממנו כעת. מהתסקיך עולה שה הנאשם השלים את האחוריות לאיורים על גירושתו ולא מן הנמנע שכאשר יקלע לעימות נוספת ינהג באותה דרך. עוד יזכיר בהקשר זה, כי אין להחמיר עם הנאשם מאחר שניהל את ההליכים, מה גם שה הנאשם זוכה מעבירה אחת, אלא שה הנאשם אינו ראוי להקללה לה זכאים נאשמים אשר לוקחים אחריות למשיהם ומגלים אמפתיה כלפי נפגע העבירה.

16. מנגד, הנאשם נuder עבר פלילי, נראה כי ההליך הפלילי הציב לו גבולות, הוא עובד במקום מסודר במשך 10 שנים, מערכת היחסים עם המתלוונת הייתה בעיתית מיומה הראשון והסתימה כעבור זמן קצר, מאז ביצוע העבירות חלפו כ-3 שנים, הנאשם נישא בשנית ונראה כי מדובר בקשר הבוני על עדנים יציבים יותר.

17. לפיכך, כאשר אני מזנת בין הנسبות לחומרה ולקולא אני דנה את הנאשם לעונשים כדלקמן:

א. 3 חודשים מאסר ויום מאסר.

ב. 6 חודשים מאסר, הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתור
שנתיים מיום שחררו על כל עבירות אלימות, למעט תגרה לחוק העונשין התשל"ז -
1977.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, י"ב אלול תשע"ד, 07 ספטמבר 2014, במעמד באי כח הצדדים וה הנאשם.